

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **S. B.**, st. příslušnost Republika Kazachstán, t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, zastoupen Mgr. Petrem Křížákem, MBA, LL.M, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Purkyňova 787/6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.1.2016 č.j. OAM-183/LE-VL18-P10-2015, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta **Mgr. Petra Křížáka, MBA, LL.M** se určuje částkou **12.342,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žádost o udělení mezinárodní ochrany byla vyhodnocena jako nepřípustná podle § 10a) písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Dne 26.1.2016 byla osobně na podatelnu zdejšího soudu podána žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí, kde uvedeno, že rozhodnutí mu bylo doručeno dne 20.1.2016, podává žalobu a žádá o ustanovení advokáta Mgr. Petra Křížáka. Dále, že v případě, že by byl vyhoštěn do Kazachstánu, ocitl by se v zemi, kde byl naposledy ve svých 14ti letech, nemá tam žádné příbuzné, neumí jazyk, nemá tam žádné zázemí. Nedovedl by získat zdroj obživy, skončil by na ulici nebo ve vězení. Zároveň by ztratil kontakt se svou jedinou rodinou, což je sestra a otec, kteří žijí v ČR. Kdyby bylo realizováno správní vyhoštění, toto řízení by se pro něj stalo zbytečným. Z uvedeného důvodu požádal o odkladný účinek žaloby.

[3] Žádosti o ustanovení advokáta bylo žalobci vyhověno usnesením zdejšího soudu ze dne 28.1.2016 č.j. 62Az 1/2016-15. Ustanovený advokát doplnil blanketní žalobu dne 12.2.2016, ve které zdůraznil, že v první žádosti o mezinárodní ochranu jako jeden z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany žalobce uváděl to, že na území České republiky žije již 11 let. V řízení, jež bylo zastaveno rozhodnutím, proti kterému podal žalobce žalobu, uvedl jako jeden z důvodů žádosti o mezinárodní ochranu to, že na území České republiky pobývá dlouhodobě, a to 15 let. Žalovaný se ve svém rozhodnutí nijak nevěnoval okolnostem, které se změnily od posledního meritorního rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu žalobce, a to zcela přirozenému běhu doby. Poslední žádost o mezinárodní ochranu, která byla meritorně posouzena, podal žalobce dne 31.5.2012. V ní argumentoval mimo jiné tím, že na území České republiky pobývá již 11 let. Žádost, kterou podal naposledy, pak je z 30.11.2015 a žalobce v ní uváděl, že na území České republiky žije již 15 let. Je zřejmé, že mezi těmito dvěma žádostmi uplynula nikoliv bezvýznamná doba, vazby žalobce na Českou republiku zásadně zesílely, naopak ochably případné vazby ke Kazachstánu, pokud tedy tyto vazby vůbec existovaly v roce 2012. Úvahy, které by se zabývaly samotným časovým odstupem první žádosti o mezinárodní ochranu a jediné žádosti o mezinárodní ochranu, která byla žalovaným meritorně posouzena, ovšem v rozhodnutí zcela absentují. Žalovaný se vůbec nezabýval tím, zda doba, která uplynula od poslední žádosti, tedy od 31.5.2015, může být podstatnou změnou okolností, která činí odkaz žalobce na dobu, kterou pobývá na území České republiky, nově relevantním. Aniž by žalobce předjímal odpověď na tuto otázku, tedy to, zda doba, která uplynula od posledního meritorního přezkoumání jeho žádosti o mezinárodní ochranu, zakládá existenci nové, dosud nezkoumané okolnosti, zdůrazňuje, že to, že s touto otázkou žalovaný nijak nevypořádal, zakládá zásadní vadu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, kterou není možné odstranit ani v řízení před soudem. Dalším důvodem, pro který žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany, je jeho vážná obava z utlačování ze strany

Kazachů. K tomuto důvodu žádosti o mezinárodní ochranu se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevyjádřil, pouze implicitně dal najevo, že tato skutečnost dle jeho názoru není novým azylově relevantním důvodem. Země, v nichž se relevantní ruská menšina nachází, tedy kromě pobaltských zemí, právě i Kazachstán, přistupují k ruské menšině podezřívavě a diskriminačně. Žalobci, který je pro Kazachstán osobou zcela cizí, proto hrozí v případě návratu do Kazachstánu zásadní ostrakizace a diskriminační zacházení. Vzhledem k tomu, že tato situace graduje právě až v roce 2014 a 2015 po ruském angažmá na Krymu, je očividné, že azylově relevantní důvod, tedy obava ze strany kazašské většiny a státu je otázkou, kterou se měl žalovaný zabývat a přinejmenším měl jasně formulovat důvody, pro které nepovažuje tyto obavy v roce 2015 za obavy zcela jiného a závažnějšího druhu, než jakými tyto obavy byly v roce 2012 a 2013. Absence těchto úvah a mylný, implicitní názor, že tento azylový důvod byl patrně již posouzen v dřívějším řízení o udělení mezinárodní ochrany, a to v jediném řízení, kde došlo k meritornímu přezkumu azylové žádosti žalobce, pak způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce tedy navrhuje, aby soud rozhodl takto: I. Rozhodnutí žalovaného č.j. OAM-183/LE-VL10-P17-2015 ze dne 15.1.2016 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení. II. Žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává. III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[4] Žalovaný k žalobě dne 19.2.2016 uvedl, že pokud se týká návrhu na přiznání odkladného účinku, s tímto nesouhlasí, neboť účinky pravomocného rozhodnutí neznamenají pro žalobce nenahraditelnou újmu a je určen jen pro ojedinělé případy. Dále, že správní orgán se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil, zjistil skutečný stav věci a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí. Ze všech provedených důkazů vyplývá, že závěry, které žalovaný v rozhodnutí učinil, jsou správné a v souladu se zákonnými normami a vyplývá z nich rovněž, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval. Žalovaný správní orgán k věci konstatuje, že aktuální žádost výše jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky je již čtvrtou v pořadí a tuto čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal poté, co byl bez platných dokladů zadržen německou policií, předán do České republiky policií a na území ČR následně zajištěn za účelem správního vyhoštění v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách. V současném řízení jako důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany žadatel uvedl – viz bod 23 žádosti o udělení mezinárodní ochrany, č. listu 31, že pobývá v ČR dlouhou dobu, má zde blízké rodinné příslušníky, a taktéž vyjádřil v žádosti o udělení mezinárodní ochrany v případě návratu do země původu obavu z toho, že by mohl být odsouzen či uvězněn za to, že v ČR žádal o azyl, a že otec a sestra jsou již občany ČR. Dále poukázal na to, že neumí rodný jazyk, kazašsky a už neumí ani pořádně ruský jazyk a nemohl by se začlenit do tamní společnosti. Správní orgán uvádí, že tyto okolnosti byly posouzeny již v předchozích řízeních a v současném řízení na podkladě informací o zemích původu, ze kterých však vyplývá, že navracejícím občanům Kazachstánu v případě návratu nehrozí postih. Žalovaný opakuje, že při hodnocení možnosti bezpečného návratu do země původu neshledal žádnou závažnou informaci, na jejímž základě by měl dojít k závěru, že věc nutno opětovně podrobně z toho hlediska přezkoumat a přistoupit tak k novému meritornímu hodnocení situace žadatele. Navíc je třeba

zopakovat, že jmenovaný si svoji současnou pobytovou situaci v ČR zavinil vlastním konáním – jmenovaný měl na území ČR povolen trvalý pobyt, mohl tedy na území ČR bez problémů pobývat, pracovat i realizovat své rodinné vazby, včetně případné péče o otce, se kterým se v minulosti dle svých výpovědí moc nestýkal ani s ním nesdílel společnou domácnost. Následkem opakovaného páčání trestné činnosti na území ČR – viz výpis z Rejstříku trestů na listu č. 96 – 97 spisového materiálu, a tedy jeho vlastním zaviněním, mu však povolení k trvalému pobytu bylo zrušeno. Kromě toho si jmenovaný po ztrátě cestovního dokladu nezajistil vydání náhradního dokladu ani potřebného pobytového oprávnění na území ČR a věc dostatečně v souladu s právními předpisy neřešil. Jmenovaný se tak ani po dlouholetém pobytu v České republice zjevně neintegroval, ačkoli podmínky v tomto směru jistě měl, neboť jeho blízcí rodinní příslušníci jsou již aktuálně českými státními občany. Jeho tvrzení ze žaloby, že za mnohá léta si získal bližší vztah k ČR, nelze považovat za hodnověrné. Jmenovaný tak nedoložil takové informace k rodinné situaci či jiné relevantní informace, na základě nichž by měl správní orgán dojít k závěru, že věc je z uvedeného důvodu nutno posuzovat znovu meritorně. Navrhl žalobu zamítnout.

II.

[5] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že aktuální žádost je již čtvrtou v pořadí. Správní orgán posoudil důvody současné žádosti a následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. V řízení o první žádosti žadatel uvedl, že v ČR pobývá dlouhou dobu, stejně jako jeho rodinní příslušníci, a poukázal na utlačování osob ruské národnosti v zemi původu. V řízení o druhé a třetí žádosti žadatel jako důvod uvedl opakovaně dlouhodobý pobyt v ČR, rodinné vazby v ČR a poukázal na svou ruskou národnost a na zdravotní stav otce. Stejně tak v aktuálně vedeném správním řízení znovu poukázal na skutečnost, že pobývá v ČR dlouhou dobu, má zde blízké rodinné příslušníky a v případě návratu by mohl být odsouzen či uvězněn za to, že v ČR žádal o azyl. Dále zdůraznil, že žadatel měl na území ČR povolen trvalý pobyt, mohl tedy na území ČR bez problémů pobývat, pracovat i realizovat své rodinné vazby, včetně případné péče o otce, se kterým se v minulosti dle svých výpovědí moc nestýkal ani s ním nesdílel společnou domácnost. Následkem opakovaného páčání trestné činnosti na území ČR, a tedy jeho vlastním zaviněním, mu však povolení k trvalému pobytu bylo zrušeno. Kromě toho si jmenovaný po ztrátě cestovního dokladu nezajistil vydání náhradního dokladu ani potřebného pobytového oprávnění na území ČR a věc dostatečně v souladu s právními předpisy neřešil. Jmenovaný pak nedoložil takové informace k rodinné situaci či jiné relevantní informace, na základě nichž by měl správní orgán dojít k závěru, že věc je z uvedeného důvodu nutno posuzovat znovu meritorně, přičemž je nutno poukázat i na fakt, že v pořadí již čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal poté, co byl bez platných dokladů zadržen německou policií, předán do České republiky policií a na území ČR následně zajištěn za účelem správního vyhoštění v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách.

[6] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že

- žalobce dne 30.11.2015 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany a jako důvod uvedl, že nemocný otec potřebuje jeho pomoc, dále tak, jak již uvedl minule, nemá v Kazachstánu žádné příbuzné, v České republice má otce a sestru, kteří jsou již občané ČR. V České republice žije již 15 let, už neumí pořádně ruský jazyk, má zde přátele a také byl v Kazachstánu utlačován ze strany Kazachů. Založen souhlas sestry žalobce, J. B., jako vlastníka nemovitosti v ul. B. 2457 v Č. L., ze dne 1.12.2015, že souhlasí s pobytem žalobce na uvedené adrese.
- Dále založena žádost o mezinárodní ochranu ze dne 31.5.2012, ve které jako důvod uvedl, že v ČR již žije 11 let, mluví česky a je tu zabydlen. V Kazachstánu nikoho nemá, neví, co by tam dělal. Situace se tam přiosťruje vůči občanům ruské národnosti a neumí už ani úřední jazyk. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22.7.2013 č.j. OAM-158/ZA-ZA06-HA03-2012 mezinárodní ochranu neudělil dle § 12, § 13, § 14, § 14a § 14b zákona o azylu; rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.8.2013.
- V pořadí druhá žádost o udělení mezinárodní ochrany podána dne 29.8.2013 z důvodu, že v Kazachstánu nikoho nemá, jen vzdálené příbuzné, ale není s nimi dlouho v kontaktu. Zde má otce a sestru a také přítelkyni, chce si založit rodinu a žít v ČR. V Kazachstánu by byl bezdomovcem. Žalovaný rozhodnutím ze dne 13.9.2013 č.j. OAM-278/ZA-ZA14-HA03-2013 vyhodnotil žádost jako nepřipustnou podle § 10a písm. e) a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Součástí je rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2009 č.j. OAM-28585-13/MC-2009 o zrušení povolení k trvalému pobytu dle ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. a stanovení lhůty k vycestování z území České republiky 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Podaný rozklad ministr vnitra dne 6.4.2010 zamítl.
- Následovala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 17.6.2015, ve které jako důvod uvedl, že celou rodinu má zde, v Kazachstánu nikoho nemá a otec má nyní zdravotní potíže. Dostal částečný invalidní důchod a potřebuje, aby o něj pečoval. Dříve s otcem moc nekomunikoval, ale teď jeho pomoc potřebuje. Také by si rád našel přítelkyni a založil rodinu. V případě návratu se obává poměrů v Kazachstánu. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4.8.2015 č.j. OAM-542/ZA-ZA04-2015 opětovně žádost vyhodnotil jako nepřipustnou podle § 10a písm. e) a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil; rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.8.2015.
- Součástí spisu je i opis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob prokazující, že žalobce se opakovaně dopouštěl trestné činnosti.

[7] U jednání krajského soudu dne 23.3.2016 právní zástupce žalobce zdůraznil, že žalovaný se meritorně žádostí zabýval jen v prvním řízení, které skončilo již v r. 2012 a od té doby uplynula dlouhá doba, zvláště s ohledem na věk žalobce. Již toto je samotným důvodem k novému meritornímu posouzení věci a žalovaný se nedostatečně zabýval situací v Kazachstánu a na postavení ruskojazyčné menšiny. Zástupce žalovaného předložil k důkazu Zprávu o dodržování lidských práv za rok

2004, zpracovanou Ministerstvem zahraničních věcí USA 25.6.2015 s odkazem na část „Emigrace a repatriace“ a na „Užívání jazyka“.

III.

[8] Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná. Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1. Podle § 11a odst. 1 podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

[9] Podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb. azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodů rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

[10] Podle § 14a odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

[11] Podle § 14a odst. 2 uvedeného zákona za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

[12] S ohledem na uvedené v části III. tohoto rozsudku je jednoznačné, že aby opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany byla přípustná, musí být splněny kumulativně obě podmínky, tj. podmínka uvedená v § 11a odst. 1 písm. a) a současně i podmínka uvedená v ust. § 12 nebo § 14a zákona č. 325/1999 Sb. V daném případě z připojeného správního spisu nebyly zjištěny žádné skutečnosti na straně žalobce, které by naplňovaly ust. § 11a odst. 1 písm. a) nebo b).

[13] Je nesporné, že v souzené věci se jedná o žalobcovu čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany a vždy jako důvod uváděl, že v Kazachstánu nemá žádné příbuzné, vyjma žádosti v pořadí druhé, kdy uvedl, že tam má vzdálené příbuzné, že v České republice žije otec a sestra, na území České republiky žije dlouho od roku 2000 (od 14 let věku) a v žádosti v pořadí třetí a čtvrté poukázal na zdravotní stav otce, který potřebuje pomoc, kterou mu on chce poskytovat. Vždy poukazoval i na situaci v zemi původu, kde je ze strany Kazachů ohrožována ruský mluvící menšina.

[14] Soud neshledal naplnění podmínky vystavení žalobce pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Soud totiž nepřisvědčil námitce žalobce ohledně utlačování Rusů ze strany Kazachů. Žalobce i tuto námitku uváděl ve všech předcházejících řízeních a ohledně situace navracejících se neúspěšných žadatelů se žalovaný odvolal na Informace MZV ČR ze dne 26. května 2015 a u jednání soudu pak předložil zprávu o dodržování lidských práv za rok 2014 vydanou Ministerstvem zahraničních věcí Spojených států amerických 25. června 2015, která nepotvrdila obavu žalobce z utlačování ruský mluvících občanů. Žalobce pak sám v žalobě a ani v doplněné žalobě nic konkrétního ohledně ev. utlačování Rusů v Kazachstánu nepředložil, jen v obecné rovině vyslovil obavu z důsledků postojů vlád zemí sousedících s Ruskem.

[15] Soud nepřisvědčil žalobci, že délka pobytu na území České republiky sama o sobě, konkrétně od posouzení první žádosti v r. 2012, vyžaduje v r. 2015 nové meritorní posouzení žádosti, i když jiné skutečnosti od předcházejících žádostí neuvedl. Soud nezpochybňuje, že prodlužování doby pobytu na území cizího státu utužuje vztah cizince k hostitelské zemi, avšak u žalobce od roku 2012 do konce roku 2015 nedošlo k žádným výrazným změnám. Žalobce již v první žádosti v r. 2012 (soud poznamenává, že žádost byla podána po propuštění žalobce z výkonu trestu odnětí svobody za situace, že v r. 2009 mu bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu) poukázal na délku žití v České republice, tehdy 11 let, na skutečnost, že v zemi původu nikoho nemá, i když dle jeho vyjádření tam má vzdálené příbuzné. Stejně tak i v r. 2015 u žalobce nedošlo k žádným změnám, jen se samozřejmě prodloužila doba žití na území České republiky. Žalobce si sám nezaložil rodinu, a pokud žalobce poukazuje na nutnost péče o otce, pak soud jednak odkazuje na žádost v pořadí třetí, kde toto již tvrdil, tedy se nejedná o novou skutečnost v tomto řízení, a jednak z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, že otec žalobce byl uznán invalidním druhého stupně a u takto posouzené osoby se nepředpokládá, že by již nebyl schopen při dodržení určitých omezení výdělečné činnosti. Navíc otec žalobce má

v České republice dceru, tedy není odkázán na pomoc žalobce, navíc jak vyplynulo ze spisu, žalobce s otcem neměl úzký vztah.

[16] Soud shrnuje, že při hodnocení oprávněnosti žaloby vycházel z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu ve vztahu k ust. § 10a písm. e) zákona o azylu, dle které plyne nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat. Za prvé je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění, jež by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele; a za druhé musí se jednat o takové skutečnosti a zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Tyto podmínky mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.

[17] Žalobce ve své nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl zásadně totožné důvody jako v případě své předchozí žádosti. Ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje dle judikatury Nejvyššího správního soudu jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodnutí ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata.

V.

[18] Po provedeném řízení a dokazování dospěl soud tak k závěru, že žalovaný správní orgán v souladu se zákonem o azylu posoudil žádost o udělení mezinárodní ochrany, a zcela správně ji vyhodnotil jako nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení dle § 25 odst. 1 písm. e) zastavil.

[19] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a tuto zamítl.

VI.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

[21] Ustanovenému právnímu zástupci žalobce Mgr. Petru Křížákovi, MBA, LL.M., soud přiznal odměnu ve výši **8.228,- Kč**. Soud ustanovenému zástupci přiznal odměnu za tři úkony právní služby – příprava a převzetí zastoupení, doplnění žaloby

pokračování

- 9 -

62Az 1/2016

a účast u ústního jednání, a to dle § 9 odst. 4 písm. d/, § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhl.č. 177/1996 Sb., v platném znění, tj. třikrát po 3.100,- Kč, celkem 9.300,- Kč, tři režijní paušály dle § 13 odst. 3. citované vyhlášky, tj. třikrát po 300,- Kč, tj. 900,- Kč a 21 % DPH z částky 10.200,- Kč, tj. 2.142,- Kč, celkem 12.342,-. Částka 12.342,- Kč bude zástupci žalobce vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[22] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého stát platí odměnu ustanovenému advokátovi a § 36 odst. 2 s.ř.s., neboť náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 23.3.2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně